

Súd: Okresný súd Senica  
Spisová značka: 1T/51/2015  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2615010126  
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2016  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Třešková  
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2016:2615010126.2

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Senica samosudkyňou JUDr. Janou Třeškovou v trestnej veci proti obž. K. R. pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Senici dňa 15. februára 2016 takto

### r o z h o d o l :

Obžalovaný  
K. R., nar. XX.X.XXXX v Y., trvale bytom X., Š. XXXX/X,

uznáva sa za vinného, že

1. v presne nezistenom čase dňa 2.2.2014 počas telefonického hovoru požiadal H. S., aby si na svoje meno zobrala úver, pričom jej prisľúbil, že tento úver bude splácať on, hoci vedel, že splátky úveru splácať nebude, a keďže H. S. s týmto súhlasila, dňa 2.2.2014 asi o 17.30 h. v kuchyni bytu na adrese X. Č.. XXX uzatvorila so spoločnosťou Provident Financial s. r. o. Bratislava zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, ktorej predmetom bolo poskytnutie bezúčelového úveru vo výške 520 €, pričom finančnú hotovosť vyplatenú vo výške 450 € na základe uzavretej zmluvy obchodnou zástupkyňou spoločnosti Provident Financial s. r. o. následne prevzal obv. K. R. a určené splátky úveru neuhradzoval, čím spôsobil H. S., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom U. R. U., F. N. Č.. XXX/XX škodu vo výške 520 €,

2. dňa 24.10.2014 asi o 21.00 h. v Moravskom Svätom Jáne, v Logistickom centre Vadual, so sídlom Cesta na Hohenau vylákal od U.. S. D. finančnú hotovosť vo výške 350 € s tým, že mu na druhý deň dodá 350 L nafty v cene 1 € za jeden liter alebo mu do konca mesiaca november 2014 vráti uvedenú finančnú čiastku, avšak naftu mu nedodal ani peniaze nevrátil až doteraz, pričom už v čase prevzatia peňazí vedel, že finančnú hotovosť nevráti ani naftu nedodá, čím spôsobil U.. S. D., nar. X.X.XXXX, trvale bytom U., E. XXXX/XX škodu vo výške 350 €,

t e d a

v bode 1, 2  
na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

čím spáchal

v bode 1, 2  
prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák.

Za to sa  
odsudzuje

podľa § 44 Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.) vo vzťahu ku skutku v bode 1. súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák. u obž. K. R., nar. XX.X.XXXX v Y., nakoľko pokladá trest uložený mu rozsudkom OS v Prievidzi č. k. 2T 167/2010 zo dňa 9.4.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.4.2014 na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák. sa obžalovanému ukladá (za skutok v bode 2.) samostatný trest odňatia slobody v trvaní 8 /osem/ mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.) je obžalovaný povinný nahradiť poškodeným:  
- H. S., nar. XX.X.XXXX v J., trvale bytom U. R. U., F. N. XXX/XX škodu vo výške 450 €,  
- U.. S. D., nar. X.X.XXXX v U., trvale bytom U., E. XXXX/XX škodu vo výške 350 €.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. sa poškodená H. S., nar. XX.X.XXXX v J., trvale bytom U. R. U., F. N. XXX/XX odkazuje so zvyškom nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie.

#### **o d ô v o d n e n i e :**

Uznesením č. k. 1T/84/2015-82 zo dňa 16.9.2015 súd spojil na spoločné konanie trestné veci tunajšieho súdu sp. zn. 1T/84/2015 a 1T/51/2015 proti obžalovanému K. R. pre prečiny podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, a tieto na základe obžalôb prokurátorov Okresnej prokuratúry Senica č. Pv 875/14/2205 zo dňa 5.5.2015 a č. Pv 14/15/2205 zo dňa 8.7.2015 prejednal pod spoločnou sp. zn. 1T/51/2015.

Súd vo veci vykonal dňa 15.2.2016 hlavné pojednávanie a to v neprítomnosti obžalovaného, ktorý sa z pojednávania písomne ospravedlnil s poukazom na svoju PN a ďalej uviedol, že súhlasí s pojednávaním v jeho neprítomnosti a za účasti jeho obhajcu.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie prečítaním výpovedí obžalovaného K. R. z prípravného konania, výsluchom svedkov a poškodených H. S. a U.. S. D., výsluchom svedkyne Ľ. T., prečítaním výpovedí svedkov z prípravného konania a to F. H., J. D. a N. D., oboznámením listinných dôkazov a to zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 2.2.2014, zákazníckej karty zo dňa 2.2.2014, oboznámením podstatného obsahu spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/167/2010, oboznámením trestného rozkazu Okresného súdu Senica č. k. 2T/96/2012-45 zo dňa 24.8.2012, prepisu SMS správ odoslaných obžalovaným poškodenému v dňoch 26.10.2014 až 6.11.2014, správ súdnych exekútorov o stave exekučných konaní, správ Okresného súdu Senica o prebiehajúcich exekučných konaniach proti obžalovanému, výpisu z archívu ZVJS, správy Sociálnej poisťovne, pob. v Senici, oboznámením správ o povesti obžalovaného, odpisu z registra trestov a výpisu z ústrednej evidencie priestupkov obžalovaného, a oboznámením aj ostatného obsahu trestného spisu, pričom z výsledkov vykonaného dokazovania súd zistil skutkový stav tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný ku skutku pod bodom 1 vo svojej výpovedi v prípravnom konaní uviedol, že s poškodenou H. S. sa spoznal cez sociálnu sieť. Táto ho požiadala, aby jej vybavil nejakú pôžičku tak, aby o tom nevedel jej manžel. Obžalovaný súhlasil a opýtal sa svedka J. D., či nepozná niekoho, kto vybavuje rýchle pôžičky. Svedok J. D. obžalovanému povedal, že sa to vybaviť dá, o čom následne obžalovaný informoval poškodenú H. S. a dohodli sa, že obžalovaný ju príde vyzdvihnúť do U. R. U., celé sa to odohralo v čase pred nástupom obžalovaného do výkonu trestu odňatia slobody, t. j. pred 17.3.2014. Obžalovaný poškodenú na dohodnutom mieste vyzdvihol a zaviezol do X. k J. D., ktorý úver vybavoval, bolo to v čase medzi 18.00 hod. a 19.00 hod. V byte sa nachádzal J. D., ktorý bol prítomný aj pri uzatváraní zmluvy, ďalej obžalovaný, H. S. a Ľ. T., ktorej H. S. predložila občiansky preukaz, a ktorá následne zmluvu o úvere aj vypisovala. Pred spísaním úveru sa poškodená, Ľ. T. a obžalovaný

dohodli, že miesto výberu bude na adrese obžalovaného X., Š.Q. XXXX. Poškodená zmluvu dobrovoľne podpísala a L. T. jej vyplatila sumu asi 600,- €. Z týchto peňazí poškodená dala J. D. sumu 50,- € za ochotu, že to vybavil. Následne obžalovaný, poškodená i J. D. išli autom späť do U. R. U., s tým, že J. D. vysadili v Š.-Y.Ž. V aute sa poškodená obžalovaného spýtala, čo mu je dlžná za odvoz a za vybavenie, na čo obžalovaný povedal, že nič, ale ak mu niečo dá, bude rád. Keď potom obžalovaný navrhol sumu 100,- €, poškodená mu odovzdala sumu až 200,- € a povedala, že to je dobré. So splácaním úveru to malo byť tak, že poškodená mala posilať obžalovanému každý mesiac splátku. Sám obžalovaný úver nesplácal, nemal ani prečo, lebo ho uzatvorila poškodená a on sa s ňou nedohol, že by ho mal splácať za ňu. Obžalovaný následne nastúpil do výkonu trestu, kde bol do 23.7.2014. S poškodenou už komunikoval prostredníctvom e-mailu, avšak na jeho e-mailly neodpovedala, keď už je to tak, tak jej tých požičaných 200,- € vráti. Obžalovaný však uviedol, že si nie je vedomý, že by spáchal skutok, pre ktorý je stíhaný.

Svedkyňa a poškodená H. S. k veci uviedla, že s obžalovaným sa zoznámili na sociálnej sieti 3-4 dni pred podpisom úveru. Obžalovaný jej volal, že má dcéru na východnom Slovensku, budú prázdniny, on nemá peniaze na benzín, aby mohol ísť za ňou, a keďže mal neplatný nejaký doklad, chcel, aby si na seba zobrala úver s tým, že keď on dostane výplatu, peniaze jej vráti. Obžalovaný povedal, že mu stačí 200,- € na benzín. Obžalovanému povedala, že si úver vziať nemôže, lebo už jeden s manželom splácajú, a navyše je PN. Obžalovaný však naliehal, aby vyhľadala nejakú spoločnosť, kde by sa dal úver získať, čo však neurobila, takže napokon sám obžalovaný jej telefonicky oznámil, že úver vybavil v Providente, a že to robí jeho teta p. T.. Povedala mu, že je nedeľa večer a ona z domu odísť nemôže, na čo obžalovaný začal vyplakávať ohľadom svojej dcéry, a keď ani tak nechcela s ním ísť, spýtal sa jej obžalovaný, že či vie, kto je on, nevedela kto je on a vyslovene sa ho bála. Po pol hodine prišiel obžalovaný po ňu domov a odviezol ju do X., čo najskôr nevedela, lebo to tam nepoznala, a obžalovaný jej to povedal až pri odchode domov. V X. prišli do nejakej kuchyne, kde bola za stolom p. T. a ešte tam bol majiteľ bytu. Pani T. sa jej predstavila, vypýtala si občiansky preukaz a vypísala údaje do zmluvy. Po vypísaní zmluvy položila na stôl peniaze 450,- €, zmluvu a bloček na 70,- € na prvú splátku. Zmluvu ani nečítala, avšak osobne ju podpísala, pričom obžalovaný jej v aute povedal, že je to zmluva na 200,- €. Až pri vyplácaní peňazí videla, koľko sa vlastne vypláca, a bola veľmi nervózna a v strachu, lebo nevedela kde je, čo je, a v aute jej obžalovaný povedal, že tú zmluvu má rozhodne podpísať, lebo on má konexie a ona nevie, kto on je. Ako zmluvu podpisovala, p. T. jej povedala, že jej asi bude volať p. E. alebo E. a bude sa jej pýtať, či jej boli vyplatené peniaze a prečo nie na jej adrese, ale na adrese v X., a že má na to povedať, že tam býva jej brat, u ktorého bola na návšteve. Tento pán jej asi o dva dni po podpise zmluvy skutočne aj volal. Keď p. T. odišla, obžalovaný si zobral všetky peniaze a zavolať toho pána, u ktorého boli (poškodená vtedy ešte nevedela, ako sa volal), a obžalovaný mu dal 50,- € s tým, že to má na nákup. Okrem peňazí si obžalovaný vzal aj zmluvu a všetky ďalšie doklady, ona nemá u seba od toho nič. Potom všetci traja nasadli do auta a išli smerom na U., pričom v Š. vyložili toho pána, u ktorého boli. Bola vo veľkom strese, napriek tomu však obžalovanému ešte pripomenula, aby nezabudol úver splácať, lebo tá pani si napísala na zmluvu aj adresu obžalovaného, aby vedela, kam má chodiť vyberať splátky. Dovtedy, kým jej p. T. asi po mesiaci nezavolať, že sa úver nespláca, bola v tom, že je všetko v poriadku. Poslala p. T. poštovou poukážkou dvakrát po 100,- € a potom jej ešte v liste poslala sumu 20,- €, bola v tom čase PN a nemala z čoho platiť. Následne jej začali od spoločnosti Provident chodiť upomienky, na čo im ona e-mailom oznámila, že úver nebrala pre seba, hoci ho podpísala a bol na jej meno. Spoločnosť jej na to oznámila, že to musia prešetriť, a následne jej odporučili podať trestné oznámenie, čo aj urobila. Obžalovaný jej doteraz nič nevrátil a ani ju nekontaktoval, a ona nevie, či niečo spláca. Skúšala sa s ním telefonicky spojiť, no číslo, cez ktoré spolu komunikovali, bolo vypnuté. Úver vôbec nepotrebovala, je teraz na invalidnom dôchodku a poberá len sumu 260,- €, a vôbec nevie, ako by to splatila.

Svedkyňa L. T. k veci uviedla, že ju kontaktoval obžalovaný, ktorému dal na ňu číslo p. D., s tým, že jeho kamarátka by potrebovala pôžičku. Vyžiadala si rodné číslo kamarátky a po preverení firmou, či jej môže byť pôžička poskytnutá, zavolať obžalovanému, že zmluvu je možné uzatvoriť, a že k tomu potrebuje doložiť pracovnú zmluvu tej panej a jej občiansky preukaz. Dohodli sa, že sa stretnú u p. D. v X., nakoľko to muselo byť spísané v domácnosti a obžalovaný nechcel, aby to bolo u neho v Kútoch, aby o tom nevedela jeho priateľka. Keď prišla k p. D., poškodená H. S. aj obžalovaný tam už boli. Predložili jej pracovnú zmluvu a občiansky preukaz poškodenej a ona vypísala zmluvu, pričom následne došlo k jej podpisu poškodenou a k odovzdaniu peňazí. Položila peniaze na stôl, zobrala svoje papiere a odišla. Obžalovaný hovoril, že je to vlastne úver pre neho, lebo má finančné problémy. Úver bol dohodnutý

okolo 500,- €, vyplatilo sa však len 450,- € a zvyšok išiel na splátku na prvý mesiac. Pred všetkými hovorila, na akú sumu je úverová zmluva vystavená, túto sumu určuje tzv. systém skóringu a tiež výška príjmu dotyčnej osoby, ktorá si úver berie. Splácať úver mal obžalovaný, aspoň tak bolo povedané, a miesto výberu splátok bolo dohodnuté v X. na Š. ulici, bolo to na kruhovom objazde. Keď tam šla po prvú splátku, bývala tam babka obžalovaného. Ohľadom neplatenia splátok obžalovaného kontaktovala, no tento jej povedal, že ešte má čas a že sa potom dohodnú. Nebral jej už však potom telefón a od babky sa dozvedela, že je obžalovaný vo výkone trestu. Pred podpisom úveru sa bavila s poškodenou, že ten úver berie pre obžalovaného, s tým, že aj ohľadom splácania úveru sa bude kontaktovať s obžalovaným. Toto potvrdil i sám obžalovaný, keďže však úver nesplácal a skontaktovať sa s ním nemohla, oslovila ohľadom splátok poškodenú. Dala jej tiež číslo na manažéra, ktorý jej povedal, že je na zmluve jej podpis a musí to platiť ona, a niečo tam aj splatila, tak do 300,- €, viac nie.

Svedok J. D. v prípravnom konaní k veci uviedol, že začiatkom roka 2014 sedeli s obžalovaným v jeho byte v X. a pili kávu, keď u neho zazvonila p. T. ohľadom splátky úveru. Obžalovaný sa jej pri tej príležitosti spýtal, či by mohla spraviť úver aj pre jeho známu, avšak s tým, že miesto výberu bude u neho v X. na Š. XXXX. Pani T. súhlasila a povedala obžalovanému, aké údaje o jeho známej potrebuje, na čo jej on uviedol, že jej ich dodá. Na druhý deň prišiel k svedkovi do bytu obžalovaný aj poškodená, a po chvíli prišla aj p. T., ktorá u neho v kuchyni s poškodenou spísala úver. Poškodená tento úver dobrovoľne podpísala a p. T. jej vyplatila sumu okolo 600,- až 700,- €, presne to uviesť nevedel. Peniaze podľa neho prevzala poškodená, ale nevidel, či niečo z nich dala aj obžalovanému. Samotný úver mal splácať obžalovaný s tým, že miesto výberu bolo dohodnuté na adrese v X. na Š. XXXX. Svedok potvrdil, že za poskytnutie miestnosti na spísanie zmluvy dostal vyplatených 50,- €, na čom sa s obžalovaným dohodli. Po uzatvorení zmluvy p. T. odišla a on spolu s obžalovaným a poškodenou nasadli do auta a išli poškodenú odviezť do U. R. U.. Jeho vysadili v Š.-Y. pri potravinách, obžalovaný mu dal sľúbených 50,- € a oni pokračovali v jazde ďalej.

Svedok F. H. v prípravnom konaní k veci uviedol, že zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX uzatvorila L. T. ako obchodný zástupca spoločnosti Provident Financial, s.r.o., a to na sumu 520,- €, ktorú mal zákazník, teda H. S., ktorá zmluvu podpísala, splatiť v 60 týždenných splátkach. Momentálne je na zmluve evidovaná pohľadávka 756,20 €, čo vlastne predstavuje výšku spôsobenej škody, ktorú si spoločnosť vymáha od p. S. ako od dlžníčky. Z dôvodu neplatenia splátok bola zmluva odstúpená centru vymáhania pohľadávok, pričom do dňa 10.4.2015 bolo na ňu uhradených spolu 211,- €. Svedok ďalej uviedol, že niekedy v októbri 2014 išiel na adresu X., Š. XXXX, aby navštívil p. S., dvere mu však otvoril nejaký vyšší silnejší muž, ktorý sa nepredstavil a povedal, že p. S. tam už nebýva a že sa odsťahovala do Q. J. Q. T.. Muž sľúbil, že mu zoženie jej telefónne číslo, za účelom čoho si aj oni navzájom vymenili telefónne čísla, no viac sa neozval a telefonáty od svedka nezdvíhal.

Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 2.2.2014 a zo zákaznickej karty zo dňa 2.2.2014 súd zistil, že medzi spoločnosťou Provident Financial, s.r.o. Bratislava a H. S., nar. XX.X.XXXX, bydlisko U. R. U., F. N. XXX/XX, bola dňa 2.2.2014 uzatvorená spotrebiteľská úverová zmluva, na základe ktorej poskytla spoločnosť menovanej úver vo výške 520,- €, ktorý mala splácať v 60 týždenných splátkach po 11,66 €, posledná splátka vo výške 11,46 €. Ako miesto výberu splátok bola dohodnutá adresa X., Š. XXXX, rodinný dom. Zmluva i zákaznická karta bola oboma zmluvnými stranami riadne podpísaná, pričom zákazník podpisom zmluvy potvrdil, že celú čiastku úveru v hotovosti prevzal.

Ku skutku pod bodom 2 obžalovaný vo svojej výpovedi v prípravnom konaní uviedol, že je pravdou, že mu poškodený U.. S. D. požičal finančnú hotovosť 350,- €, ktorú použil na výplatu výživného a iných náležitostí, lebo sa v tom čase vrátil z výkonu trestu odňatia slobody a bol bez finančných prostriedkov. S poškodeným sa dohodli, že mu peniaze vráti do konca roka 2014 a nie do konca novembra 2014 tak, ako to tvrdí poškodený. Poškodený sa pritom prvý pýtal, či by mu nemohol zohnať naftu, na čo mu on povedal, že s tým už nič nemá. Poškodeného nechcel uviesť do omylu, peniaze vo výške 350,- € má a v najbližšej dobe mu ich aj vráti. Snažil sa už s poškodeným skontaktovať cez SMS, no poškodený nereaguje, a keď mu poslal peniaze prostredníctvom pošty, vrátili sa mu naspäť ako neprevzaté v odbernej lehote.

Svedok a poškodený U.. S. D. k veci uviedol, že sa pridrižava svojej výpovede z prípravného konania. S obžalovaným sa spoznali v objekte firmy Vadual v Moravskom Svätom Jáne, kde poškodený pracoval ako vrátnik a obžalovaný tam vozil svojho bratranca, ktorý tam pracoval. Po istom čase sa ho obžalovaný opýtal, či by mu nemohol požičať sumu 350,- €, lebo má mať súd ohľadom výživného a potrebuje

peniaze. Obžalovanému peniaze skutočne odovzdal, pri čom bol ako očitý svedok prítomný N. D.. Išlo o odovzdanie peňazí v obálke z ruky do ruky. Mala to byť len krátkodobá pôžička, nejakých 10 dní, lebo obžalovaný mal mať výplatu a z tej mu mal peniaze vrátiť. V dohodnutej lehote však obžalovaný peniaze nevrátil, preto obžalovanému telefonoval a snažil sa s ním skontaktovať aj cez SMS správy, no bezvýsledne. Keď si potom približne dva až tri týždne na to išiel pýtať peniaze od obžalovaného osobne, zavolať na neho obžalovaný policajtov. Poškodený sa musel dostaviť na políciu a vypovedať, lebo bol podozrivý z prečinu vyhrážania, čo však nebola pravda a aj to bolo následne zamietnuté. S odstupom času prišla zo strany obžalovaného aj možnosť náhrady finančnej čiastky naftou, s čím súhlasil, ale reálne mu obžalovaný naftu nikdy nedal a nepovedal mu, odkiaľ by ju mal zohnať. Vždy ako prvý inicioval on kontakt s obžalovaným ohľadom vrátenia peňazí, avšak obžalovaný len zriedka reagoval a peniaze až doteraz nevrátil. Tvrdenie obžalovaného, že mu zaslal požičané peniaze poštou, a že si ich neprevzal, je čistá lož, lebo obžalovaný ani nevie, kde býva.

Svedok N. D. v prípravnom konaní k veci uviedol, že niekedy koncom októbra 2014 bol svedkom ústnej dohody medzi obžalovaným a poškodeným, ktorá dohoda sa odohrala v logistickom centre Vadual v Moravskom Svätom Jáne, kde vtedy pracoval v strážnej službe. Prvotná dohoda znela, že obžalovaný má za sumu 350,- €, ktorú mu odovzdal poškodený, zabezpečiť pre poškodeného 350 litrov nafty s tým, že k jej odovzdaniu malo dôjsť na druhý deň po uzatvorení dohody v logistickom centre. Obžalovaný však na druhý deň naftu nedodal a svedok bol pri tom, keď sa s ním snažil poškodený spojiť, no bezúspešne. Neskôr sa od poškodeného dozvedel, že si tento s obžalovaným dojednal stretnutie, na ktoré sa však obžalovaný nedostavil, a hoci sa pri ďalšej komunikácii opätovne dohodli, že mu obžalovaný v lehote do konca novembra 2014 buď dodá naftu alebo vráti finančnú hotovosť, nič z toho sa nestalo. Svedok tiež uviedol, že bol svedkom toho, ako sa zástupca majiteľa logistického centra vyjadril, že si neželá, aby sa K. R. pohyboval po objekte, nakoľko bol už viackrát prichytený pri pokuse odcudziť odtiaľ naftu.

Z prepisu SMS správ, ktoré odoslal obžalovaný poškodenému v dňoch 26.10.2014 až 6.11.2014 súd zistil, že obžalovaný ubezpečoval poškodeného S. D., že ho nepotrebuje obrať o peniaze a donesie mu to zajtra do Vadualu, a ďalej že keď do víkendu tá nafta nebude, tak sa dajú späť peniaze, on mu to vráti, nepotrebuje jeho peniaze a nechce sa s ním hnevať.

Zo spisu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/167/2010 mal súd preukázané, že rozsudkom č. k. 2T/167/2010-271 zo dňa 9.4.2014, právoplatným dňa 25.4.2014, bol K. R., nar. XX.X.XXXX uznaný za vinného z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súd zároveň zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Rožňava sp. zn. 2T/35/2009 z 6.5.2010 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4To/57/2010 z 15.6.2011, a v spojení s rozsudkom Okresného súdu Senica sp. zn. 2T/10/2011 z 15.8.2011, právoplatný 9.9.2011, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad.

Z trestného rozkazu Okresného súdu Senica č. k. 2T/96/2012-45 zo dňa 24.8.2012, právoplatného dňa 10.10.2012, súd zistil, že K. R., nar. XX.X.XXXX bol uznaný za vinného z prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov, ktorého výkon mu bol podmienečne odložený na skúšobnú dobu 3 roky a 6 mesiacov. Zároveň bol predmetným trestným rozkazom zrušený výrok o treste uložený trestným rozkazom Okresného súdu Senica sp. zn. 2T/36/2012 zo 16.3.2012, právoplatným 29.3.2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad.

Správami súdnych exekútorov o stave exekučných konaní a správami Okresného súdu Senica o prebiehajúcich exekučných konaniach proti obžalovanému mal súd preukázané, že proti K. R., nar. XX.X.XXXX, je od roku 2006 až do súčasnosti vedených viac než 30 exekučných konaní s celkovou výškou pohľadávok spolu viac ako 10.000,- €, pričom vo väčšine prípadov sa od obžalovaného nepodarilo vymôcť nijakú čiastku.

Zo správ zamestnávateľov obžalovaného súd zistil, že u TANYA TRANS, s.r.o. Malacky obžalovaný pracoval ako vodič nákladného auta celkom 5 dní od 6.11.2013 do 12.11.2013, kedy mu bola daná výpoveď z pracovného pomeru v skúšobnej dobe, nakoľko už od prvého dňa nástupu do práce obžalovaný nerešpektoval nariadenia majiteľa firmy a od kolegu si stihol požičať sumu 40,- €, ktorú

mu nikdy nevrátil. V spoločnosti L - TRANS Logistics s.r.o. Zohor pracoval obžalovaný ako skladník od 19.11.2014 do 10.2.2015 s priemerným čistým príjmom vo výške 275,32 € mesačne, s tým, že pracovné úlohy si nie vždy plnil a neboli ani plnené v určenom časovom horizonte. Od 10.2.2014 do 28.2.2014 pracoval obžalovaný na základe dohody o vykonaní práce u IN Services s.r.o. Bratislava, avšak reálne v uvedenom čase žiadnu prácu nevykonával a jeho príjem bol nulový.

Výpisom z archívu Zboru väzenskej a justičnej stráže mal súd preukázané, že obžalovaný bol od 17.3.2014 do 23.7.2014 vo výkone trestu odňatia slobody.

Zo správy Sociálnej poisťovne, pobočky v Senici zo dňa 25.6.2015 súd zistil, že obžalovaný dňa 11.9.2014 požiadal o priznanie dávky v nezamestnanosti, avšak uvedená dávka mu priznaná nebola z dôvodu nesplnenia zákonom stanovených podmienok.

Na základe výsledkov dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní uznal súd obžalovaného K. R., nar. XX.X.XXXX za vinného z prečinov podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, keďže bolo v konaní preukázané, že obžalovaný spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol poškodených do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku (majetku poškodených) malú škodu.

Vinu obžalovaného vo vzťahu ku skutku pod bodom 1 mal súd preukázanú najmä výpoveďami svedkyne a poškodenej H. S. a svedkyne L. T., ktorá ako obchodná zástupkyňa spoločnosti Provident Financial, s.r.o. úverovú zmluvu spisovala. Súd mal preukázané, že zmluva bola síce uzatvorená na meno poškodenej H. S., no peniaze z úveru v celosti prevzal obžalovaný a dohoda medzi ním a poškodenou, ktorej svedkom L. T. bola, znela, že úver bude splácať obžalovaný, čomu nasvedčuje aj miesto výberu splátok úveru, ktoré bolo dohodnuté v mieste bydliska obžalovaného, namiesto bydliska poškodenej v U. R. U.. Taktiež svedok J. D., v ktorého domácnosti k podpisu zmluvy došlo, potvrdil, že úver mal splácať obžalovaný a to na adrese v X. na Š.Q. ulici č. XXXX. Súčasne mal súd preukázané, že obžalovaný už v čase uzavretia zmluvy vedel, že úver splácať nebude, nakoľko bol v tom čase tesne pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody (17.3.2014) a navyše bolo proti nemu - a stále aj je - vedené veľké množstvo exekučných konaní, ktoré obe skutočnosti poukazujú na finančnú tieseň na strane obžalovaného s veľmi nízkou pravdepodobnosťou splácania poskytnutého úveru riadne a včas, o čom obžalovaný musel vedieť. Zároveň sa obžalovanému v danom období nedarilo nájsť si stále zamestnanie a ani mu nebola priznaná dávka v nezamestnanosti, o ktorej priznanie Sociálnu poisťovňu požiadal, a teda je zrejmé, že motívom konania obžalovaného bola snaha získať finančné prostriedky, ktoré by inak prostredníctvom úveru na svoje meno kvôli prebiehajúcim exekúciám a absencii stáleho zamestnania nezískal.

Rovnako tak zlá finančná situácia bola dôvodom, prečo si obžalovaný požičal peniaze aj od poškodenej S. D. (skutok uvedený pod bodom 2 výroku tohto rozsudku), čo mal súd preukázané jednak výpoveďami poškodenej a svedka N. D., ktorý bol osobne pri odovzdávaní peňazí prítomný, ale tiež výpoveďou samotného obžalovaného. Ten potvrdil, že mu poškodený finančnú hotovosť vo výške 350,- € skutočne požičal, za čo mu on prisľúbil buď zohnať naftu, alebo mu požičané peniaze vrátiť. Nič z toho sa však nikdy nestalo, hoci súd mal z SMS správ obžalovaného adresovaných poškodenému preukázané, že obžalovaný nie raz sľuboval poškodenému, že mu naftu podľa dohody dodá alebo mu požičané peniaze vráti, lebo si ho nechce rozhnevať. V spojitosti s nepriaznivou finančnou situáciou obžalovaného je potom jednoznačné, že obžalovaný už v čase pôžičky vedel, že túto nebude môcť poškodenému vrátiť, a to aj s poukazom na následné správanie sa obžalovaného, ktorý sa pred poškodeným zatajoval a sľuboval nápravu, no reálne tak nikdy neurobil.

Súd preto na základe všetkých uvedených skutočností uznal obžalovaného za vinného z oboch skutkov uvedených vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Pokiaľ ide o osobné pomery a možnosti nápravy obžalovaného K. R., bolo zistené, že obžalovaný je prihlásený k trvalému pobytu na adrese X., Š. č. XXXX/X, kde sa aj zdržiava spolu so svojou družkou. Je slobodný a má jedno maloleté dieťa. Komisiou obce na ochranu verejného poriadku prejednaný nebol. Proti obžalovanému je vedených viac ako 30 exekučných konaní rôznymi súdnymi exekútormi, pričom vo väčšine prípadov sa exekútorom nepodarilo od obžalovaného vymôcť nijakú sumu. Podľa výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR bol obžalovaný doteraz osemkrát postihovaný

v priestupkovom konaní a v odpise z registra trestov má celkom 17 záznamov o odsúdení, ostatný raz na základe trestného rozkazu Okresného súdu Senica sp. zn. 1T/73/2014 zo dňa 30.10.2014 pre prečin podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, s tým, že súd vo veci upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/167/2010.

Pri rozhodovaní o uložení trestu a jeho výmery obžalovanému K. R. vo vzťahu ku skutku pod bodom 1 mal súd preukázané, že obžalovaný sa tohto skutku dopustil ešte skôr, ako bol Okresným súdom Prievidza vo veci sp. zn. 2T 167/2010 vyhlásený odsudzujúci rozsudok pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, kde bol obžalovanému uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Súdu by preto podľa § 42 Trestného zákona prislúchalo uložiť obžalovanému za tento skutok súhrnný trest odňatia slobody. Keďže však trest uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. k. 2T 167/2010 zo dňa 9.4.2014 pokladal súd za primeraný vo vzťahu k celej zbierajúcej sa trestnej činnosti obžalovaného, ako i za dostatočný vzhľadom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a, rozhodol súd v zmysle § 44 Trestného zákona o upustení od uloženia súhrnného trestu obžalovanému vo vzťahu ku skutku 1 vo výroku tohto rozhodnutia.

Pokiaľ ide o skutok obžalovaného uvedený pod bodom 2 výroku tohto rozsudku, súd vo vzťahu k nemu uložil obžalovanému samostatný trest odňatia slobody, s tým, že pri ukladaní tohto trestu vychádzal pri prevahe priťažujúcich okolností zo zákonom stanovenej trestnej sadzby s dolnou hranicou zvýšenou o jednu tretinu (§ 38 ods. 4 Tr. zák.), keď u obžalovaného zistil jednu priťažujúca okolnosť, a to že už bol v minulosti za trestný čin odsúdený, a nezistil nijakú poľahčujúcu okolnosť. Upravená výmera trestnej sadzby tak predstavovala výmeru 8 mesiacov až 2 roky, a súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici tejto výmery - osem mesiacov. Pri ukladaní trestu súd zohľadnil spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce i poľahčujúce okolnosti, ako aj osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, s tým, že keďže obžalovaný spáchal skutok v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia za úmyselný trestný čin vo veci Okresného súdu Senica sp. zn. 2T/96/2012, s poukazom na ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona súd rozhodol o uložení nepodmienečného trestu odňatia slobody. Súd zaradil páchatel'a do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu obžalovaný bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Čo sa týka náhrady škody, súd podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahraďiť poškodenej H. S. škodu vo výške 450,- € a poškodenému U.. S. D. škodu vo výške 350,- €, ktorá suma v prípade H. S. predstavuje výšku poskytnutého úveru po odrátaní sumy prvej splátky, t. j. predstavuje peniaze skutočne odovzdané zákazníkovi po uzatvorení úverovej zmluvy, a v prípade poškodeného U.. S. D. ide o sumu nevrátenej finančnej pôžičky v celosti. Vo zvyšku nároku na náhradu škody súd odkázal poškodenú H. S. podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku na občianske súdne konanie, nakoľko vzhľadom na riadne nesplácanie vzniknutého dlhu by ohľadom aktuálnej výšky škody bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného konania a toto by zbytočne predĺžilo. Súd preto rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Senica do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Tr. por.). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Tr. por.).

Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 ods. 1 písm. a/ Tr. por.), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 ods. 1, 2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308 ods. 2 Tr. por.), obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 ods. 1 písm. b/ Tr. por.), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2 Tr. por.),

príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Tr. por.), zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2 Tr. por.), štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345 ods. 1 Tr. por.), poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c/ Tr. por.), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Tr. por.), zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d/ Tr. por., § 45 ods. 1 Tr. por.).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.